31978L0891

4.11.1978 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 311/21

# DIREKTIVA KOMISIJE

## z dne 28. septembra 1978

## o prilagoditvi prilog k Direktivama Sveta 75/106/EGS in 76/211/EGS o predpakiranju tehničnemu napredku

(78/891/EGS)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 71/316/EGS z dne 26. julija o približevanju zakonodaje držav članic o skupnih določbah za merilne naprave in metode meroslovnega nadzora ([1]), kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu ([2]) in zlasti člena 17, 18 in 19 direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 75/106/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih tekočin glede na prostornino ([3]),

ob upoštevanju Direktive Sveta 76/211/EGS z dne 20. januarja 1976 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih proizvodov glede na maso ali prostornino ([4]),

ker se je pri izvajanju določil Direktive 76/211/EGS pokazala potreba po reviziji dovoljenih negativnih pogreškov in klasifikacije proizvodov;

ker bi se z enostavnejšo klasifikacijo predpakiranih proizvodov olajšala njihova priprava za dajanje v promet, potrošniku pa bi se ponudila širša izbira predpakiranih proizvodov;

ker so lahko oznake na manjših predpakiranih proizvodih v določenih primerih nižje od tistih, ki so določene v Direktivah 75/106/EGS in 76/211/EGS, a še vedno dovolj vidne in čitljive;

ker statistične metode nadzora omogočajo zmanjšanje obsega načinov vzorčenja, določenih v teh dveh direktivah;

ker so ukrepi, predvideni s to direktivo, v skladu z mnenjem odbora o prilagajanju direktiv, namenjenih odstranjevanju tehničnih ovir pri trgovanju na področju merilnih naprav, tehničnemu napredku,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

*Člen 1*

Oddelki 3.1, 4 in 5 Priloge I k Direktivi 75/106/EGS se nadomestijo z ustreznimi oddelki v Prilogi I k tej direktivi.

*Člen 2*

Oddelki 2.4, 3.1 in 5 Priloge I k Direktivi 76/211/EGS se nadomestijo z ustreznimi oddelki v Prilogi II k tej direktivi.

Oddelka 2.5 in 2.6 se črtata.

*Člen 3*

Prilogi II k Direktivama Sveta 75/106/EGS in 76/211/EGS se vključno do oddelka 2.2 nadomestita z besedilom iz Priloge III k tej direktivi.

*Člen 4*

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pravočasno, da začnejo veljati 1. januarja 1980.

O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 5*

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. septembra 1978

*Za Komisijo*

Étienne DAVIGNON

*Član Komisije*

([1]) UL L 202, 6.9.1971, str. 1.
([2]) UL L 73, 27.3.1972, str. 14.
([3]) UL L 42, 15.2.1975, str. 1.
([4]) UL L 46, 21.2.1976, str. 1.

*PRILOGA I*

**SPREMEMBE PRILOGE I K DIREKTIVI SVETA 75/106/EGS**

3.1 nazivna prostornina vsebine, izražena v litrih, centilitrih ali mililitrih in označena s številkami, ki so visoke najmanj 6 mm, če je nazivna prostornina vsebine večja od 100 cl, 4 mm, če je od 100 cl do, a ne vključno z 20 cl, in 3 mm, če je od 20 cl do, a ne vključno s 5 cl, 2 mm, če ni večja od 5 cl, sledi pa ji simbol za uporabljeno mersko enoto ali, kjer je to primerno, ime enote, v skladu z Direktivo Sveta 71/354/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 76/770/EGS;

do izteka prehodnega obdobja, med katerim je uporaba imperialnih merskih enot, ki so navedene v Prilogi II k Direktivi Sveta 71/354/EGS, v Skupnosti dovoljena, je oznaki nazivne prostornine vsebine, v skladu s prejšnjim odstavkom izraženi v enotah SI, lahko dodana enakovredna oznaka v imperialnih (UK) merskih enotah, izračunanih na podlagi naslednjih konverzijskih faktorjev:

en mililiter = 0,0352 tekočinske unče

en liter = 1,760 pinte ali 0,220 galone.

Če menijo, da je to potrebno, smejo države članice vztrajati pri tem drugem označevanju proizvodov, ki jih dajejo v promet na ozemlju svoje države. Oznake v imperialnih (UK) enotah morajo biti v črkah in številkah, ki niso večje od ustreznih oznak v enotah SI.

4. ODGOVORNOST TISTEGA, KI PAKIRA, ALI UVOZNIKA

Tisti, ki pakira, oziroma uvoznik je odgovoren za to, da bodo predpakirani proizvodi izpolnjevali zahteve te direktive.

Za merjenje oziroma pregled količine tekočine, vsebovane v predpakiranem proizvodu, poznane kot dejanska prostornina vsebine, je odgovoren tisti, ki pakira, oziroma uvoznik. Merjenje oziroma pregled mora izvajati z overjenim merilom, primernim za izvajanje potrebnih postopkov.

Pregled je možno izvesti z vzorčenjem.

Če se dejanska prostornina vsebine ne meri, mora biti pregled, ki ga izvaja tisti, ki pakira, organiziran tako, da je nazivna prostornina omenjene vsebine učinkovito zagotovljena v skladu z določbami te direktive.

Ta pogoj je izpolnjen, če tisti, ki pakira, izvaja preglede med proizvodnjo v skladu s postopki, ki jih priznavajo pristojni organi v državi članici, in če daje tem organom na voljo dokumente, ki vsebujejo rezultate takih pregledov, da bodo lahko potrdili, da so bili ti pregledi skupaj s potrebnimi popravki in naravnavanji, za katere so dokazali, da so potrebni, pravilno in točno izvedeni.

Če je blago uvoženo iz držav, ki niso članice EGS, lahko uvoznik namesto merjenja in pregledovanja ponudi dokaze, da ima vsa potrebna zagotovila, ki mu omogočajo prevzem odgovornosti.

Ena od metod za izpolnjevanje zahtev glede merjenja in pregledovanja je, da pri predpakiranju uporabljamo merilno posodo, kakršna je določena v ustrezni direktivi, in jo polnimo pod pogoji, ki jih predpisuje ta direktiva in direktiva o merilnih bučkah.

5. PREGLEDI, KI JIH PRISTOJNI ORGANI IZVAJAJO V PROSTORIH TISTEGA, KI PAKIRA, ALI UVOZNIKA ALI NJEGOVEGA ZASTOPNIKA S SEDEŽEM V SKUPNOSTI

Preglede, s katerimi preverjajo, ali predpakirani proizvodi ustrezajo zahtevam te direktive, izvajajo pristojni organi držav članic z vzorčenjem v prostorih tistega, ki pakira, oziroma če to ni izvedljivo, v prostorih uvoznika ali njegovega zastopnika s sedežem v Skupnosti.

Tak pregled z vzorčenjem in statistično obdelavo podatkov se izvaja v skladu s sprejetimi metodami za prevzemno kontrolo kakovosti. Njegova učinkovitost mora biti primerljiva z referenčno metodo, ki je določena v Prilogi II.

Tako se, kar zadeva merilo za najmanjšo dopustno vsebino, način vzorčenja, ki ga uporablja država članica, šteje za primerljivega s tistim, ki ga priporoča Priloga II, če abscisa ordinatne točke 0,10 značilne delovne krivulje prvega načina (verjetnost sprejemljivosti partije = 0,10) za manj kot 15 % odstopa od abscise ustrezne točke značilne delovne krivulje načina vzorčenja, ki ga priporoča Priloga II.

Kar zadeva kriterij za srednjo vrednost, izračunan z metodo standardnega odmika, se način vzorčenja, ki ga uporablja država članica, šteje za primerljivega s tistim, ki ga priporoča Priloga II, če ob upoštevanju značilnih delovnih krivulj obeh načinov vzorčenja, ki imata kot abscisno os $\frac{V_n - m}{s}$, [1] abscisa ordinatne točke 0,10 krivulje prvega načina (verjetnost sprejemljivosti partije = 0,10) ne odstopa za več kot 0,05 od abscise ustrezne točke krivulje načina vzorčenja, ki ga priporoča Priloga II.

[1] m = povprečna vrednost dejanske partije.

*PRILOGA II*

**SPREMEMBE PRILOGE I K DIREKTIVI 76/211/EGS**

2.4 Dovoljeni negativni pogrešek vsebine predpakiranega proizvoda se določi v skladu z naslednjo preglednico:

| Nazivna količina v gramih oz. mililitrih | Dovoljeni negativni pogrešek | |
|---|---|---|
| | v % Qn | g oz. ml |
| od 5 do 50 | 9 | — |
| od 50 do 100 | — | 4,5 |
| od 100 do 200 | 4,5 | — |
| od 200 do 300 | — | 9 |
| od 300 do 500 | 3 | — |
| od 500 do 1 000 | — | 15 |
| od 1 000 do 10 000 | 1,5 | — |

Pri uporabi gornje preglednice je treba dovoljeni negativni pogrešek, ki je v preglednici prikazan kot odstotek, preračunan v enote mase ali prostornine, zaokrožiti na najbližjo desetino grama ali mililitra.

3.1 Nazivna količina (nazivna masa oziroma nazivna prostornina), izražena v kilogramih, gramih, litrih, centilitrih ali mililitrih in označena s številkami, ki so visoke najmanj 6 mm, če nazivna količina presega 1 000 g oz. 100 cl; 4 mm, če je nazivna količina od vključno 1 000 g oz. 100 cl do, a ne vključno z 200 g oz. 20 cl; 3 mm, če je nazivna količina od 200 g oz. 20 cl do, a ne vključno z 50 g ali 5 cl; 2 mm, če nazivna količina ni večja od 50 g oz. 5 cl; sledi ji simbol za uporabljeno mersko enoto ali, kjer je to primerno, ime enote v skladu z Direktivo 71/354/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 76/770/EGS.

Oznake v imperialnih (UK) enotah morajo biti v črkah in številkah, ki niso večje od ustreznih oznak v enotah SI.

5. PREGLEDI, KI JIH PRISTOJNI ORGANI IZVAJAJO V PROSTORIH TISTEGA, KI PAKIRA, ALI UVOZNIKA ALI NJEGOVEGA ZASTOPNIKA V SKUPNOSTI

Preglede, s katerimi preverjajo, ali predpakirani proizvodi ustrezajo zahtevam te direktive, izvajajo pristojni organi držav članic z vzorčenjem v prostorih tistega, ki pakira, oziroma če to ni izvedljivo, v prostorih uvoznika ali njegovega zastopnika s sedežem v Skupnosti.

Ta pregled z vzorčenjem in statistično obdelavo rezultatov se izvaja v skladu s sprejetimi metodami za prevzemno kontrolo kakovosti. Njegova učinkovitost mora biti primerljiva z referenčno metodo, ki je določena v Prilogi II.

Tako se, kar zadeva kriterij za najmanjšo dopustno vsebino, način vzorčenja, ki ga uporablja država članica, šteje za primerljivega s tistim, ki ga priporoča Priloga II, če abscisa ordinatne točke 0,10 značilne delovne krivulje prvega načina (verjetnost sprejemljivosti partije = 0,10) za manj kot 15 % odstopa od abscise ustrezne točke značilne delovne krivulje načina vzorčenja, ki ga priporoča Priloga II.

Kar zadeva kriterij za srednjo vrednost, izračunan z metodo standardnega odmika, se način vzorčenja, ki ga uporablja država članica, šteje za primerljivega s tistim, ki ga priporoča Priloga II, če ob upoštevanju značilnih delovnih krivulj obeh načinov, ki imata kot abscisno os $\frac{Q_n - m}{s}$, [1] abscisa ordinatne točke 0,10 krivulje prvega načina (verjetnost sprejemljivosti partije = 0,10) ne odstopa za več kot 0,05 od abscise ustrezne točke krivulje načina vzorčenja, ki ga priporoča Priloga II.

[1] m = povprečna vrednost dejanske partije.

*PRILOGA III*

**SPREMEMBE PRILOGE II K DIREKTIVAMA 75/106/EGS IN 76/211/EGS**

*PRILOGA II*

S to prilogo so določeni postopki referenčne metode za pregled dejanske vsebine partij predpakiranih proizvodov in statistično obdelavo rezultatov, da bi se izpolnile zahteve člena 3 direktive in oddelka 5 Priloge I k tej direktivi.

1. ZAHTEVE ZA MERJENJE DEJANSKE VSEBINE PREDPAKIRANIH PROIZVODOV

Dejanska vsebina predpakiranih proizvodov se lahko meri neposredno z merili za maso ali prostornino, v primeru tekočin pa posredno s tehtanjem predpakiranega proizvoda in z merjenjem njegove gostote.

Ne glede na uporabljeno metodo pa merilni pogrešek pri merjenju dejanske vsebine predpakiranega proizvoda ne sme presegati ene petine dovoljenega negativnega pogreška za nazivno količino predpakiranega proizvoda.

Postopek merjenja dejanske vsebine predpakiranega proizvoda je lahko predmet internih predpisov, ki veljajo v posamezni državi članici.

2. ZAHTEVE ZA PREGLED PARTIJ PREDPAKIRANIH PROIZVODOV

Pregled predpakiranih proizvodov se izvaja z vzorčenjem, in to v dveh delih:

— pregled dejanske vsebine posameznega predpakiranega proizvoda v vzorcu,

— statistična obdelava rezultatov, ki ugotavlja povprečje dejanskih vsebin predpakiranih proizvodov v vzorcu.

Šteje se, da je partija predpakiranih proizvodov sprejemljiva, če rezultati obeh pregledov izpolnjujejo kriterije sprejemljivosti.

Za vsakega od teh pregledov obstajata dva načina pregleda

— prvi za neporušitvene preglede, to je za preglede, ki ne vključujejo odpiranja embalaže,

— drugi za porušitvene preglede, to je za preglede, ki vključujejo odpiranje ali uničenje embalaže.

Iz ekonomskih in praktičnih razlogov mora biti slednji preskus omejen na absolutno najnujnejši minimum in je manj učinkovit od neporušitvenega pregleda.

Porušitveni pregled se sme zato uporabiti le takrat, ko je neporušitveni pregled neizvedljiv. Velja splošno pravilo, da naj se ne uporabi za partije, ki so manjše od 100 enot.

2.1 **Partije predpakiranih proizvodov**

2.1.1 Partija mora biti sestavljena iz vseh predpakiranih proizvodov iste nazivne količine, istega tipa in iste proizvodne serije, pakiranih na istem mestu, ki naj bi jih kontrolirali. Velikost serije naj bo omejena na števila, določena v nadaljevanju.

2.1.2 Če se predpakirani proizvodi pregledujejo na koncu pakirne linije, mora biti število v posamezni partiji ne glede na velikost partije enako največji urni proizvodnji pakirne linije.

V drugih primerih mora biti velikost partije omejena na 10 000.

2.1.3 Pri partijah, manjših od 100 predpakiranih proizvodov, mora biti neporušitveni pregled, če se izvaja, izveden 100 %-no.

2.1.4 Pred izvedbo pregledov pod 2.2 in 2.3 se iz partije naključno izbere zadostno število predpakiranih proizvodov, tako da je mogoče izvesti pregled, za katerega je potreben večji vzorec.

Za drugi pregled se potrebni vzorec naključno izbere iz prvega vzorca in označi.

To označevanja vzorca se mora zaključiti pred pričetkom merilnih operacij.

2.2 **Pregled dejanske vsebine predpakiranega proizvoda**

Najmanjša sprejemljiva vsebina se izračuna tako, da se od nazivne količine predpakiranega proizvoda odšteje dovoljeni negativni pogrešek za zadevno vsebino

Predpakirani proizvodi v partiji, katerih dejanska vsebina je manjša od najmanjše sprejemljive vsebine, se štejejo za hibne.

2.2.1 *Neporušitveni pregled*

Neporušitveni pregled se izvaja v skladu z dvojnim načinom vzorčenja, kot je prikazano na spodnji preglednici:

Prvo število pregledanih predpakiranih proizvodov mora biti enako številu enot v prvem vzorcu, kot je razvidno iz načina vzorčenja:

— če je število hibnih enot, najdenih v prvem vzorcu, manjše ali enako prvemu kriteriju za sprejemljivost, se šteje, da je partija sprejemljiva za namen tega pregleda,

— če je število hibnih enot, najdenih v prvem vzorcu, enako ali večje kot prvi kriterij za nesprejemljivost, je partija nesprejemljiva,

— če je število hibnih enot, najdenih v prvem vzorcu, med prvim kriterijem za sprejemljivost in prvim kriterijem za nesprejemljivost, se pregleda drugi vzorec, število enot v njem pa je označeno v načinu vzorčenja.

Hibne enote, najdene v prvem in drugem vzorcu, se seštejejo, in:

— če je skupno število hibnih enot manjše ali enako drugemu kriteriju za sprejemljivost, se šteje, da je partija sprejemljiva za namen pregleda,

— če je skupno število hibnih enot večje ali enako drugemu kriteriju za nesprejemljivost, je partija nesprejemljiva.

| Število v partiji | Vzorci | | Število hibnih enot | | |
|---|---|---|---|---|---|
| | Vrstni red | Število | Skupno število | Kriterij sprejemljivosti | Kriterij nesprejemljivosti |
| Od 100 do 500 | 1. | 30 | 30 | 1 | 3 |
| | 2. | 30 | 60 | 4 | 5 |
| od 501 do 3 200 | 1. | 50 | 50 | 2 | 5 |
| | 2. | 50 | 100 | 6 | 7 |
| 3 201 in več | 1. | 80 | 80 | 3 | 7 |
| | 2. | 80 | 160 | 8 | 9 |

2.2.2 *Porušitveni pregled*

Porušitveni pregled se izvaja v skladu z enojnim načinom vzorčenja po spodnji preglednici in se uporabi samo za partije 100 ali več proizvodov.

Število pregledanih predpakiranih proizvodov mora biti enako 20.

— Če je število najdenih hibnih enot v vzorcu manjše ali enako kriteriju za sprejemljivost, se šteje, da je partija predpakiranih proizvodov sprejemljiva.

— Če je število najdenih hibnih enot v vzorcu enako ali večje od kriterija za nesprejemljivost, je partija predpakiranih proizvodov nesprejemljiva.

| Število v partiji | Število v vzorcu | Število hibnih enot | |
|---|---|---|---|
| | | Kriterij sprejemljivosti | Kriterij nesprejemljivosti |
| Kadarkoli je število (≥ 100) | 20 | 1 | 2 |